

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. С., 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми март
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Петков

Членове: Недялка Н. Нинова
Кристина Ив. Тодорова

при участието на секретаря Велислава Ем. Карамихова
в присъствието на прокурора М. В. Анг.
като разгледа докладваното от Кристина Ив. Тодорова Въззивно
административно наказателно дело № 20221800600036 по описа за 2022
година

С решение № 260200 от 07.01.2021 г. на Районен съд - гр. К.,
постановено по а.н.д. № 215/2020 г. по описа на същия съд, обвиняемият П.
М. ИВ., с ЕГН *****, от гр. С., е признат за невиновен в това, че на
05.10.2019 г., около 14,55 ч., в с. Р., общ. Г., обл. С., на третокласен път8132,
при управление на моторно превозно средство - л.а. „Ауди“, модел „А8“, рама
с идент. № WAUZZZ4E14N01****, си е служил с два броя табели с изписани
върху всяка от тях рег. № *****, неиздадени от съответния орган -
престъпление по чл. 345, ал. 1, пр. 2 НК, поради което и на основание чл.304
от НПК е оправдан по това обвинение.

Решението е протестирано по въззивен ред от прокурор от Районна
прокуратура - гр. К., с доводи за неговата неправилност и
незаконосъобразност. Отправя се искане атакуваното решение да бъде
отменено, като бъде постановено ново, с което обвиняемия П. М. ИВ. да бъде

признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 345, ал. 1, пр. 2 от НК. Поддържа се, че изводите на първоинстанционния съд за липса на умисъл от страна на подсъдимия, са неправилни. В тази насока се твърди от прокурорът, че в случая показателни за наличието на умисъл в подсъдимия сочат следните, безспорни обстоятелства: - с разпоредбата на чл. 100, ал. 4, т. 1 от ЗДвП се вменявало задължението на всеки един водач на автомобил да поддържа табелите с регистрационни номера чисти и да не допуска поставянето на никакви предмети, материали и вещества; - за подправката на табелите били положени усилия да се направи по начин, по който от разстояние, в движение или евентуално от камери по пътищата да не може да се установи, че номерът е подправен, т. е. да бъде затруднена идентификацията на автомобила, което ползвало единствено водача на такъв автомобил; - подсъдимия имал съставени и предходни актове за нарушения по ЗДвП и за причиняване на пътнотранспортно произшествие, поради движение с несъобразена скорост.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, представителят на С. окръжна прокуратура поддържа протеста на прокурора от РП – гр.К. срещу оправдателното решение на първоинстанционния съд, като моли въззивната инстанция да уважи протеста и да признае подсъдимия за виновен по повдигнатото му обвинение. Излагат се доводи, че протестираното решение е постановено при допуснато съществено процесуално нарушение – липса на мотиви, доколкото в същото липсва анализ на събраните по делото доказателства, както и изложени съдебни правни изводи. Твърди се и, че за да оневини обвиняемия, първостепенния съд се е позовал единствено на показанията на двама свидетели и на приложен по делото касов бон, като същевременно е игнорирал останалите ангажирани по делото доказателства. С тези аргументи прокурорът от СОП претендира да бъде отменено първоинстанционното решение, като незаконосъобразна.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, упълномощеният защитник на обвиняемия П. М. ИВ. – адв.В. Н. моли протеста да бъде оставен без уважение и да бъде потвърдено оправдателното решение на първия съд. Излага твърдения, че събраните от първата инстанция доказателства категорично потвърждават решаващите изводи на първия съд за липса на извършено от подсъдимия съставомерно деяние по чл.345 ал.1 НК. Сочи се от защитата и, че протестираното решение е постановено в пълно съответствие с

процесуалния закон – направен е задълбочен анализ на ангажираните по делото доказателства и са застъпени правни изводи, съобразени със съдебната практика. С оглед на това, защитата претендира атакуваното решение да бъде потвърдено изцяло от въззивната инстанция

Обвиняемият П. М. ИВ. в предоставената му последна дума пред въззивния съд, моли атакувания съдебен акт да бъде потвърден.

Настоящият съдебен състав на СОС, след като обсъди доводите на страните във връзка с данните по делото и като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт съобразно изискванията на чл.314 от НПК, приема за установено следното:

Производството пред Районен съд – гр.К. е било образувано по внесено за разглеждане в този съд постановление на Районна прокуратура – гр.К., с което е направено предложение за освобождаване на обвиняемия П. М. ИВ. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание за извършено от него престъпление по чл.345 ал.1 НК и се е развило по особените правила на това производство, предвидени в Глава двадесет и осма на НПК. От отбелязаното в съдебния протокол от 15.12.2020 г., който е доказателствено средство за реда и начина на извършените процесуални действия и за събраните чрез тях доказателства /чл.131 НПК/ е видно, че делото е било приключено в съдебното заседание, проведено на посочената дата /15.12.2020 г./, като е отразено и, че съдът е обявил своето решение след проведено тайно съвещание, в 10,30 часа. Данните по делото сочат обаче, че решението на първият съд /предмет на настоящия инстанционен контрол/, е постановено след тази дата - на датата 07.01.2021 г., т.е. в едномесечен срок, в отсъствие на страните, на които са били изпратени съобщения, че същото е изготвено и обявено, с указания за възможността за обжалването му /портестирането му/ в 15-дневен срок пред СОС. Последното е видно от приложените по делото разписки за връчването му на страните /л.61-63 от делото/.

По този начин съществено е било нарушено основното начало в наказателния процес за непосредственост, уредено в чл.18 НПК и свързаното с него изискване за непрекъснатост на съдебното заседание, съгласно чл.259 НПК. Извършените процесуални действия от решаващия съд след приключване на съдебното заседание на 15.12.2020 г. са в противоречие с

нормите, регламентиращи реда, по който се постановява присъда, които са валидни и в производството по Глава двадесет и осма от НПК, в което отклоненията от общия съдебен процес изрично са предвидени от процесуалния закон като особени правила за провеждането на това производство. Нормите на чл.259, чл.300 и чл.310 ал.1 от НПК ясно определят поредността на съдебните действия, свързани с постановяването на присъда – изслушване на съдебните прения и последната дума на подсъдимия, оттегляне на тайно съвещание и публично обявяване на диспозитива незабавно след подписването ѝ от всички членове на състава. Тези общи правила на наказателното съдебно производство са приложими субсидиарно и за особена процедура по Глава двадесет и осма от НПК, доколкото тези въпроси не са решени изрично /по различен начин/ със специална норма. В този смисъл са задължителните указания по приложението на закона, установени с Тълкувателно решение № 3 от 20.11.2014 г. на ОСНК на ВКС. В частност, обсъжданите правила при постановяване на присъда са валидни и за произнасянето на съда по реда на чл.378 ал.4 от НПК, като аргумент в полза на тази теза може да бъде открит също така и в разпоредбата на чл.378 ал.5 от НПК, установяващ реда за атакуване на постановления в това особено производство съдебен акт. Очевидно е в случая, че всички тези правила, които имат основополагащо значение за гарантиране процесуалните права на обвиненото лице, са нарушени от първият съд. Нарушен е принципът, съгласно който присъдата се обявява незабавно, след като съдът се е оттеглил на тайно съвещание и е подписана от състава на съда. Нарушен е и принципа за непрекъснатост на съдебното заседание, според който след пренията и последната дума, и преди обявяването на присъдата, членовете на състава на съда не могат да участват в разглеждането на други дела. В случая, в рамките на един месец от последната дума на обвиняемия до постановяването на решението – на датата 07.01.2021 г., не е възможно състава на решаващия съд да не е участвал в разглеждането на друго дело. Решаването на делото по вътрешно убеждение от съда също е опорочено, доколкото спазването на принципа за непрекъснатост на съдебното заседание е гаранция именно за невмешателство във вътрешното убеждение на съда при решаване на въпросите от съдържанието на присъдата.

Гореобсъжданите допуснати нарушения от първият съд при

постановяване на проверявания съдебен акт, са довели до съществени нарушения на процесуалните правила, които не могат да бъдат отстранени от настоящата въззивна инстанция. Предвид характера на допуснатите процесуални нарушения, въззивният съд намира, че същите могат да бъдат отстранени единствено при ново разглеждане на делото от първоинстанционния съд, което от своя страна обуславя и извод за отмяна на атакуваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия първоинстанционен съд.

Предвид характера на допуснатите в контролирания съдебен акт съществени процесуални нарушения, настоящият състав на СОС не обсъжда оплакванията по същество на спора, изложени в протеста и изнесените такива от страните в съдебно заседание.

По изложените съображения и на основание чл.334, т.1, пр.2 във вр. с чл.335 ал.2 от НПК и във вр. с чл.378 ал.5 от НПК, Софийски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 260200 от 07.01.2021 г. на Районен съд – гр.К., постановено по а.н.д. № 215/2020 г. по описа на същия съд и ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия първоинстанционен съд, в стадия „Съдебно заседание” по Глава двадесет и осма от НПК.

Решението не подлежи на касационна пров..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____